

na občnem zboru tega društva, da je Slovenija edina pokrajina v državi, kjer je ljudstvo na višini kulture zapadnoevropskih držav. Ljudska prosveta je bila tudi najmočnejše orožje, s katerim je naše ljudstvo odbijalo in konečno zmagovalno odbilo silne navale germanizacije.

Slomšek je bil naši duhovščini kakor vzor dela, tako tudi simbol (znamenje) trpljenja. Veliko je moral zlasti zadnja

leta trpeti od narodnih sovražnikov. Slovenska duhovščina je, hodeč po Slomškovih stopinjah, tudi delila njegovo trpljenje. To trpljenje je doseglo vrhunec početkom svetovne vojne. Pa je naša duhovščina zmagala in z njo je zmagal slovenski narod. V naši jugoslovanski državi slovenska duhovščina nadaljuje svoje kulturno in narodno delo v smislu one ljubezni, ki je bilo z njo prešinjeno srce Slomškovo.

je zadovoljen s svojim potovanjem skozi Jugoslavijo, ker so postali naši in grški odnošaji bratski in je sporazum med obema državama dosežen.

V DRUGIH DRŽAVAH.

O obisku italijanskega kralja pri papežu v novembru pišejo listi z gotovostjo.

Angleški ministrski predsednik Mac Donald se še vedno mudi v Ameriki, vendar so končani njegovi posveti s ameriškim predsednikom Hooverjem. O razgovorih med obema državnikoma je bilo izdano za svetovno javnost obvestilo, v katerem se naglašajo, da bosta ameriška in angleška vlada delovali za ohranitev svetovnega miru in je vojna med obema državama izključna. Mac Donald obiskuje še znamenitejša ameriška mesta in bo iz New Yorka odpotoval nazaj v Evropo. Po zatrdilih časopisja bo Mac Donaldov obisk vrnil prihodnje leto ameriški predsednik Hoover, ki bo posetil Evropo.

Samo državna zastava.

Zakon o naslovu in razdelitvi kraljevine na upravna področja z dne 3. oktobra tega leta določa v členu 30: »Od dneva, ko ta zakon stopi v veljavo, se vobče morejo razobešati in nositi samo državne zastave.« S tem zakonom so zabranjene vse takozvane plemenske zastave: srbska, hrvatska in slovenska. Kako se ta zakon izvaja, zato prinaša beogradski list »Politika« z dne 9. oktobra dokaz v svojem poročilu iz Travnička v Bosni. V tem poročilu javlja sledeče: »Veliki župan travniške oblasti g. Djordje Djordjevič se je danes vrnil s inspekcijskega pota po srezih Zenica, Žepče in ekspozituri Žavidovič. V Žepču je izvršil določbo zakona ter postopal na ta način. Odredil je, da se s prosvetnega doma odstrani srbska zastava. Predno se je to zgodilo, je snel klobuk, se prekrizal in poljubil trobojno srbsko zastavo, pod katero je kot polkovnik sodeloval v vojnah. Nato je izročil to zastavo predsedniku uradniškega kluba v Žepču ter mu priporočil, naj to zastavo shrani v domu društva, da pa razobesi državno zastavo, pod koje okrilje od zdaj spadajo vse plemenske zastave. Oči starega pol-

kovnika (velikega župana) so bile polne solz ter je od razburjenosti komaj govoril. Prisotne, med katerimi so bili ljudje vseh treh plemen in treh ver, je to pretreslo do dna duše. Ta čin je na prisotne tako uplival, da je eden izmed uglednih Hrvatov šel v dom Hrvatske seljačke sloge ter tam sporočil, kaj se je zgodilo pred srbskim prosvetnim domom. Nato so z doma Hrvatske seljačke sloge sami člani brez vsake naredbe odstranili svojo plemensko zastavo. Ko je potem veliki župan šel mimo te zgradbe ter opazil, da je hrvatska zastava odstranjena, je brez vsake besede šel v dom in z njim navzoči. V domu je vprašal, kaj je z zastavo. Ko so mu rekli, da so jo sami odstranili, je želel, da mu jo prinesejo. Ko mu je bila prinešena, je snel klobuk ter poljubil hrvatsko zastavo z istim spoštovanjem, kakor malo prej srbsko zastavo. Ponoivši prejšnje besede je dostavil, naj od zdaj negujejo državno zastavo kot znamenje ljubezni do Njegovega Veličanstva kralja in do kraljevine Jugoslavije, naše velike domovine. — Državna zastava je, kakor znano po barvah tako sestavljena: modra—bela—rdeča.

ZA NEDELJO

Kontardo Ferrini.

Spominski dan 17. oktober.

Marsikomu bi se hotelo zdeti neverjetno: vseučilišni profesor, znan in priznan učenjak, sredi novodobnega mestnega življenja — in svetnik. A vendar je to resnica, vesela resnica, je to Kontardo Ferrini.

Rodil se je 4. aprila 1859 v Milanu. Njegov oče je bil profesor naravoslovja, pa globoko veren, ravno tako tudi njegova mati. Že od zgodnje mladosti je kazal ljubki in nadarjeni deček znamenja velike pobožnosti. Pa se je še zelo povečala po njegovem prvem sv. obhajilu, ki ga je prejel star dvanajst let. Posebno je bil navezan na sv. pismo. Da bi ga boljše umeval, se je kot dijak učil hebrejskega in grškega jezika. Krasnih listov sv. apostola Pavla se je naučil celo na pamet. Vse življenje mu je ostalo sv. pismo njegova najljubša knjiga, ki mu je dajala trdno vero in ga učila prav živeti.

Star komaj 17 let je prišel na visoko šolo v Paviji, da bi študiral pravo. V teh letih so se mu približale najrazličnejše skušnjave, ki so pretile izpodkopači mu vero in uničiti njegovo angelško nedolžnost. Zato se je tem iskreneje oklenil Boga. Iskal je njegove luči in pomoči v molitvi, zlasti pa pri najsvetejšem Zakramentu. Kadar je bil v šoli odmor, je skočil v bližnjo cerkev, da je pomolil pred tabernakljem, k sv. maši je hodil skoro vsak dan, sv. obhajilo je sprejemal pogosto. In kakor sam priznava v svojih spisih, mu je molitev in pobožnost do presv. Zakramenta pomagala, da se ni zgubil, da je ostal dober, pa tudi, da je v šoli dobro napredoval, da se je za celo življenje oklenil resnega dela. Povsod je vzbujal s svojim obnašanjem pozornost in ljudje so ga kmalu imenovali Alojzija. Zelo skrbno se je izogibal vsega, kar bi mu utegnilo zatemniti čisto srce.



V NAŠI DRŽAVI.

Bani Jugoslavije.

Razdelitvi države na banovine je sledilo 9. oktobra imenovanje novih banov. Novi bani so sledeči: Za našo dravsko banovino je imenovan kot ban Dušan Serbec, bivši minister za zgradbe in profesor na vseučilišču v Ljubljani. Novi ban je bil rojen 8. julija 1882 v Mariboru. Njegov oče je bil odvetnik in znan narodni delavec. Srednjo šolo je končal v Mariboru, nakar se je povetil tehniki, katero je dovršil v Gradcu, na Francoskem ter v Nemčiji. Kot tehnično naobražen se je udeleževal pri »Splošni električni družbi« na Dunaju, v Trstu in v Ljubljani kot deželni nameščenc. V pokrajinski vladi po prevratu je bil poverjenik za javna dela in leta 1923 je postal profesor na ljubljanskem vseučilišču. 8. februarja 1925 je bil izvoljen za poslanca v narodno skupščino na programu bivše Slovenske ljudske stranke. Zastopal je logaški in radovljiški okraj. Ponovno je bil izvoljen 11. septembra 1927. V Uzunovičevi vladi je bil leta 1927 minister za javna dela.

Banom savske banovine je imenovan dr. Josip Šilovič, zagrebški vseučilišni profesor in član vrhovnega zakonodajnega sveta.

Za bana vrbaske banovine je imenovan upokojeni general Svetislav Milosavljevič, minister v pokoju.

Za bana primorske banovine je imenovan dr. Tartaglia Ivan, odvetnik in podžupan mesta Split.

Za bana drinske banovine je imenovan Popović Velimir, minister v pokoju.

Za bana zetske banovine je imenovan Smiljanič Krsta, armijski general v pokoju.

Za bana dunavske banovine je imenovan Popović Daka, bivši minister.

Za bana moravske banovine je imenovan Nestorovič Djerđje, drž. svetnik v pokoju in član Vrhovnega zakonodajnega sveta.

Za bana vardarske banovine je imenovan Lazič Živojin, pomočnik ministra notranjih poslov.

Novoimenovani bani so dobili pomočnike. Za pomočnika naše dravske banovine je imenovan dr. Otmar Pirkmajer.

Grški ministrski predsednik Venizelos se je na povratku iz inozemstva ustavil v Beogradu. O sprejemu in bivanju v Beogradu je Venizelos izjavil, da